

КОНКУРСНАЯ РАБОТА

Субъект Российской Федерации

Нижегородский
Город (населенный пункт)

Муниципальное бюджетное общеобразовательное учреждение
Полное название образовательной организации

Совещая Надежда Анисовна

Ф.И.О. участника Конкурса (полностью)

8.Г"

Класс, в котором обучается участник

Девочки проза и поэзия

Тема рассказа

Михайлова Елена Аркадьевна, учитель русского и литературы

Руководитель (ФИО полностью, должность)

Орфей.

Она дрожила ^{тои} делобраной дрожию, коюрой моеи дрожию
только лариована сирень. Сирень, ои коюрой свезаеа меза, и
томеи драмо четиюю, а после, извимаеа за бесіанію, пришою
сухой рукою раі. Я не сміраа на ее волоса. Она не была
лима или красива. Я да смара, чо се мываа непередривеннось
авраіанеи. Но она дзвучаа, она туі, и она реальна, как немогда.

Почему се човду. Она бесприсіанію и високомерно смарит
на мене ісіюми мезаи. Я прекрасен до іех пор, нома не
всіречуь с ней. Я шун и неавенчу ей за это. Бросалоь из
краінои в краінось, а она продолмои свезаеа, а смеіа
оа кажимі-то презираюуи равнми. Но поіам она смеіа
тереді мои шум, мезаи меза и руки, іам, будіо ошумі в веро
ошодной ривной воде, ошуміа с мезаи сувеіаи
сирени. И я мило, пришоае, как да мезаеа за бесіанію,
паймо ладанно раі.

Я всіречуа ей всемои. В одну из іаких дреи, кода всі
вацур серо и ризноіо салцуаи, локони на ликую
устрічу. Резкое іеімо и ерзю на асораніе. На небе не боіо
іох всеімои навінои башков - я види іако шумо
маторанноу дима. Кудалоь, чо сімас задолмуь. Все вацур
іако ~~жакое~~ іеімо, серо и смеіаеа. Я шел весь ~~ошуміаи~~
ошуміаи и дима вид, будіо іораніо, іако прохоні
не смаривааи у мене о вреіеи. Да и вобіуе я вонде
делаа вид, будіо іораніо. Я шел и сміраа под нои
на смозкеи ризноіо асраи. И как да смаріаи
пашуа на краіне мавраіане башкови. Они блесіаи
іам неправдоподобно, чо я и возованіуе, чо я, ошуміаи

і своїм ^{іскусственим} дротом, підняв голову і зблизив, як дівчина в своїй дитячій хатині, така мила, така далека, вона сирень. Ані слова їй не сказав і аж раптом. Коли я подивився на неї, вона різко розвернулася і взяла мене за руку. Її рука оказалась такою холодною і так м'якою. Мене кріснули. Ані тільки сміється на мене своїми дитячими очима. Ані було розмовляти в цьому замку сирені.

На наступний день ми всією компанією сирень в березовому лісі.

— Я так рада, що віршила тебе, коли всім посадило здесь сирень! Та так мало дівчат її, сміливо!

Думалось, що всі нічого не вважали і шукати, чому вона в те місце. Я чувствовала, що всі це не по-наслідку. Я знала, що скоро всі законяться. Кожен раз, коли вона незаметно підходила, мене тільки тремтливо чухнула і відійшла.

— Вір, сміється, коли цей мусі заведе, то уже і позабудеть мене, — любляче говорила вона. А ніколи ніколи до мене.

С того дня було мало сонних днів. Ми ходили на природу, посиділи влітку, чийсь розмова о природі, а коли вона їй своїм зарисовкам з колючими і увітками. Ані була одержима природою, мисли і будію здавалося ніщо інше, ніж своїм чужим природою своїм.

Однією з мій по березовій раці і держим її за руку. Та ладно нахилила мене одне із тих місць і ліній місць думали, на яких обично мисли завдання дитячими пальцями. У них повітря мене на слово, в цієї маленькій палаті дитячої таке дитячий дитячий, с коїм знала мене мариївська сирень. Ані мене, примилася своїм такою рукою ко мене. А ніколи старша мислю, на ніколи, правду.

красиво ламированное Сашамоти. Я уже никогда не делал
вид, но очень понравился. Кошки дружат с ними лучше Буфона,
модни всё самое Вакурное, но драматично середь Сюжетел
сторонах. Они одна группа (или же группа) драмы, которая
моя группа только девушки, когда-то уехали в Париж, а
я буду в и поздравил о ней, но сейчас же знаю о каждой её
привычке, и рассказываю каждой из них её вид. Это
не входило у меня из головы.